

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 679/2020
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парничном поступку тужиоца Друштва за унутрашњу и спољну трговину и услуге „КЕМРТЕН СО.ЈУ“ Д.О.О. из Београда, чији је пуномоћник Катарина Милосављевић, адвокат из ..., против тужене АА, адвоката из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Београду и Привредног суда у Београду, на седници одржаној 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, стварно је надлежан Виши суд у Београду.

Образложење

Виши суд у Београду, решењем П 2170/20 од 29.09.2020. године, огласио се стварно и месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да, како су тужилац и тужена привредни субјекти, то је на основу одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, а у вези одредби члана 5. став 1. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава и чл. 17. и 20. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 6490/2020 од 24.11.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да се у конкретној ситуацији ради о спору по тужби тужиоца као привредног друштва против тужене, као адвоката који је физичко лице, ради утврђења ништавости уговора о заступању. Затим, како се адвокат појединац који самостално обавља адвокатску делатност не може сматрати привредним субјектом, као ни предузетником и уговор који је предмет побијања није у вези са обављањем привредне делатности тужене, да нису испуњени услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10,

31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Београду.

Тужилац је 21.09.2020. године поднео тужбу Вишем суду у Београду против тужене као адвоката, ради утврђења апсолутне ништавости одредби члана 2, члана 5. став 1, члана 7. и 8. став 2. Уговора о заступању од 28.12.2012. године, закљученог између тужиоца и тужене. Уз тужбу је приложен уговор о заступању закључен 28.12.2012. године између тужиоца и тужене као адвоката. У тужби је наведена вредност предмета спора у износу од 34.220.000,00 динара.

Одредбом члана 2. став 1. Закона о адвокатури („Службени гласник РС“ бр. 31/11 и 24/12), је прописано, да, адвокатура је независна и самостална служба пружања правне помоћи физичким и правним лицима. Одредбом члана 38. овог закона, да, адвокат је дужан да на приход остварен по основу обављања адвокатске службе, плаћа порез у складу са пореским прописима. Одредбом члана 44. овог закона, да, адвокат се бави адвокатуром самостално, у заједничкој адвокатској канцеларији или као члан адвокатског ортачког друштва. Одредбом члана 45. став 5. овог закона, да, заједничка канцеларија нема својство правног лица. Одредбом члана 52. став 1. овог закона, да, на рад и пословање друштва примењују се одредбе закона којим је уређено пословање ортачких друштава, ако овим законом није другачије одређено.

Одредбом члана 83. став 1. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“ бр. 36/11, 99/11, 83/14, 5/15, 44/18, 95/18 и 91/19), је прописано да, предузетник је пословно способно физичко лице које обавља делатност у циљу остваривања прихода и које је као такво регистровано у складу са Законом о регистрацији. Одредбом става 2. овог члана, да, физичко лице уписано у посебан регистар, које обавља делатност слободне професије, уређену посебним прописом, сматра се предузетником у смислу овог закона ако је тим прописом то одређено.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, је прописано да, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Адвокат појединац, који самостално обавља адвокатску делатност, не може се сматрати предузетником у смислу одредби члана 83. став 1. и 2. Закона о привредним друштвима, јер такав његов статус није одређен Законом о адвокатури, као посебним законом који уређује ову делатност и није од утицаја то што адвокати на приход остварен на основу обављања адвокатске службе плаћају порез у складу са пореским прописима.

Како је у тужби тужена означена као адвокат АА из ...,то се не може сматрати предузетником, због чега није испуњен субјективни услов за заснивање стварне надлежности привредног суда из одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, због чега је за даље поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Београду, на основу одредбе члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић